

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 17Csp/186/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124210687
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Lampartová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8124210687.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

-2- 17Csp/186/2024

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Lampartovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. X, XXX XX C., právne zastúpenej: JUDr. Mgr. Radim Komka, LL.M., advokát so sídlom Hlavná 27, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skrátenejší názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3 013,78 EUR a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

-2- 17Csp/186/2024

I. Z a s t a v u j e konanie v časti o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3 013,78 EUR s príslušenstvom.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro, č. XXXXXXXX zo dňa 5.2.2014, v časti V. Vyhlásenia Klienta, bod 6., v znení: „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti Bankou a/alebo CFH a ďalšími subjektmi uvedenými v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „OP“) a Bankou a/alebo CFH poverenými osobami uvedenými na internetovej stránke Banky a/alebo CFH, za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov, plnenia Zmluvy a ďalších účelov uvedených v OP. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 122/2013 Z.z. na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu 10 rokov od zániku tohto záväzkového vzťahu, pričom svoj súhlas som oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným vyhlásením doručeným Banke a Správcovi.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro, č. XXXXXXXX zo dňa 5.2.2014, v časti V. Vyhlásenia Klienta, bod 9., v znení: „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s (a) OP, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti, súhlasím s nimi a zavazujem sa ich dodržiavať, (b) Cenníkom, ktorý je prílohou tejto žiadosti, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou a spôsobom ich určenia, (c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý mi bol písomne doručený a prevzal som ho.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., k Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro, č. XXXXXXXX zo dňa 5.2.2014, v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 26., v časti: „V prípade uvedenia nesprávneho čísla účtu alebo variabilného symbolu na platobnom príkaze, bude Banka považovať úhradu za nezrealizovanú.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., k Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro, č. XXXXXXXXX zo dňa 5.2.2014, v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 26., v časti: „Klient určuje a súhlasí s tým, že Banka priradí platby k záväzkom Klienta v poradí predpísané úroky, Poplatky, istina a následne úroky, Poplatky, istina nad rámec Povinnej splátky. V prospech Kartového účtu Banka zaúčtuje aj sumu akéhokoľvek poistného plnenia, ktoré Banka obdrží v mene Klienta v súvislosti s Poistením.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., k Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro, č. XXXXXXXXX, zo dňa 5.2.2014, v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 31., v časti: „Ak Deň splatnosti prípadne na deň pracovného pokoja, je Klient povinný Povinnú splátku uhradiť v posledný pracovný deň pred Dňom splatnosti.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Žalobkyňa m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

-16- 17Csp/186/2024

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.12.2024 domáhala, aby súd určil, že úver poskytnutý na základe Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro č. XXXXXXXXX zo dňa 05.02.2014 je bezúročný a bez poplatkov, zároveň, aby zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 3 013,78 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,40 % ročne zo sumy 3 013,78 EUR od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanej do zaplatenia a napokon sa tiež domáhala i určenia, že päť ňou špecifikovaných zmluvných podmienok, ktoré sú uvedené vo výrokoch II. až VI. tohto rozsudku sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve. Žalobu odôvodnila tým, že Žiadosťou o aktiváciu Bankomatky Quatro č. XXXXXXXXX zo dňa 05.02.2014 uzatvorila so žalovaným spotrebiteľskú úverovú zmluvu s úverovým rámcom 1 500 EUR pri mesačnej splátke 50 EUR a úrokovej sadzbe 1,90 % p.m./ 22,80 % p.a. Zmluva však ďalšie povinné náležitosti neobsahuje, resp. ich neobsahuje v určitej a zrozumiteľnej forme, resp. ak sú vyjadrené určito a zrozumiteľne, tak nie v písomnej forme. Zmluva obsahuje indikatívny výpočet RPMN. Už samotné označenie čl. V., že ide o Vyhlásenie klienta vzbudzuje pochybnosti, nakoľko možno pochybovať o tom, že by spotrebiteľ vedel do Zmluvy uviesť indikatívny výpočet RPMN, avšak nie výpočet RPMN s dosadením údajov zo zmluvy. Potvrdzujúci list, okrem toho, že je až zo 12.02.2014, keď zmluva bola uzatvorená 05.02.2014, trpí absenciou písomnej formy, nakoľko je podpísaný len jednou stranou, a ak by aj obsahoval správne údaje o náležitostiach zmluvy a ak by sa aj považoval za súčasť zmluvy, tak absencia písomnej formy by mala za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 ZoSÚ. Za nesprávne, či máťúce považovala hodnotu RPMN, hodnotu celkovej čiastky, rozdielne uvedenú výšku splátky, či výšku nákladov v žiadosti a v potvrdzujúcom liste. Okrem toho tiež namietala privysoký úrok 22,80 % ročne, ktorý považovala za rozporný s dobrými mravmi. Vzhľadom na uvedené mala za to, že úver by sa mal považovať za bezúročný a bez poplatkov. V dôsledku toho, že doposiaľ zaplatila splátky úveru v celkovej sume 6 113,78 EUR pri úvere poskytnutom vo výške 3 100 EUR, mala za to, že žalovaný sa obohatil na jej úkor o sumu 3 013,78 EUR, preto sa domáhala i vydania tohto bezdôvodného obohatenia spolu s úrokom z omeškania. Čo sa týka neprijateľných zmluvných podmienok, žalobkyňa mala za to, že prvá (uvedená v II. výroku rozsudku) predstavuje predformulovaný súhlas spotrebiteľa s poskytovaním a sprístupňovaním jeho osobných údajov tretej osobe, so spracovaním jeho osobných údajov po dobu 10 rokov (aj po zániku zmluvného vzťahu), bez ohľadu na dĺžku trvania zmluvy a bol formálne dosiahnutý štandardnou zmluvnou podmienkou, čo nemožno za žiadnych okolností považovať za náležitý a individualizovaný prejav vôle spotrebiteľa s úkonom, na ktorý sa tento výslovne zákonom o ochrane osobných údajov požaduje. Neprijateľnosť dotknutej zmluvnej podmienky bola priamo k žalovanému judikovaná, pričom žalobkyňa poukázala len na rozsudky, potvrdené v odvolacom konaní Krajským súdom Prešov, a to sp. zn. 1CoCsp/23/2020 z 18.02.2021, sp. zn. 2CoCsp/9/2023 z 25.10.2023, sp. zn. 3CoCsp/43/2021 z 02.02.2022, sp. zn. 8CoCsp/31/2022 z 27.10.2022, či rozsudky vydané voči žalovanému v roku 2023 - rozsudok Okresného súdu Bardejov sp.

zn. 5Csp/4/2022 z 17.02.2023, rozsudky Okresného súdu Prešov sp. zn. 8Csp/99/2023 z 19.12.2023, sp. zn. 15Csp/16/2022 z 10.10.2023, sp. zn. 17Csp/99/2022 z 26.09.2023, sp. zn. 18Csp/62/2023 z 08.11.2023, sp. zn. 19Csp/26/2023 zo 16.11.2023. K druhej zmluvnej podmienke, uvedenej v III. výroku rozsudku, žalobkyňa uviedla, že je neprijateľná z dôvodu, že v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keď sa ňou na spotrebiteľa v rozpore s § 53 ods. 4 písm. l) OZ neprijateľne prenáša dôkazné bremeno, ktoré má podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, niesť účastník konania, a to v otázke oboznámenia sa s úverovými podmienkami. Žalobkyňa mala za to, že si dotknutým dojednaním zhoršuje svoje zmluvné postavenie ako to predpokladá § 54 ods. 1 OZ v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 OZ. Podotkla, že nešlo o individuálne dojednanie, ale o stav podľa § 53 ods. 2 OZ. K určeniu neprijateľnosti obdobných zmluvných podmienok poukázala priamo vo vzťahu k žalovanému na rozsudky Okresného súdu Prešov, sp. zn. 7Csp/241/2020 zo 14.06.2021, sp. zn. 8Csp/99/2023 z 19.12.2023, sp. zn. 9Csp/99/2022 z 28.11.2022, sp. zn. 11Csp/21/2022 z 11.05.2022, sp. zn. 14Csp/29/2021 z 19.07.2022, sp. zn. 15Csp/16/2022 z 10.10.2023, sp. zn. 16Csp/26/2023 z 28.09.2023, 18Csp/85/2023 z 29.01.2024, sp. zn. 19Csp/26/2023 zo 16.11.2023, sp. zn. 20Csp/173/2020 z 19.03.2021, sp. zn. 29Csp/82/2018 z 03.04.2019, rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 5Csp/4/2022 zo 17.02.2023, rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 9Csp/253/2017 z 02.07.2018, či rozsudok Okresného súdu Poprad sp. zn. 9Csp/24/2020 z 26.04.2022. V prípade ďalších zmluvných podmienok, obsiahnutých v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., uviedla, že tieto už boli súdmi určené za neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 26., v časti: „V prípade uvedenia nesprávneho čísla účtu alebo variabilného symbolu na platobnom príkaze bude Banka považovať úhradu za nezrealizovanú.“ bola vo vzťahu k žalovanému už Okresným súdom Prešov určená za neprijateľnú, napr. rozsudkami sp. zn. 8Csp/99/2023 z 19.12.2023, sp. zn. 18Csp/62/2023 z 08.11.2023, sp. zn. 18Csp/85/2023 z 29.01.2024 a obsahovo rovnaká zmluvná podmienka bola tiež určená za neprijateľnú i vo vzťahu k iným veriteľom, a to napr. rozsudkami Krajského súdu Prešov, sp. zn. 18Co/90/2018 z 19.11.2018 a sp. zn. 19CoCsp/54/2020 z 10.06.2021. Aj zmluvná podmienka uvedená v V. výroku rozsudku bola Okresným súdom Prešov opakovane vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, a to napr. rozsudkami sp. zn. 9Csp/35/2021 z 18.08.2022, sp. zn. 15Csp/95/2020 z 28.06.2022, sp. zn. 16Csp/35/2021 z 08.06.2021, sp. zn. 20Csp/46/2021 z 24.09.2021. Žalobkyňa dodala, že predmetná zmluvná podmienka bola určená za neprijateľnú aj voči iným dodávateľom. Neprijateľnosť poslednej zmluvnej podmienky (uvedenej v VI. výroku rozsudku) spočíva podľa žalobkyne v rozpore s § 122 ods. 3 OZ, pretože žalovaný by platbu spotrebiteľa realizovanú v najbližší nasledujúci pracovný deň po dni splatnosti, ak by pripadol na deň pracovného pokoja, považoval automaticky za neuhradenú včas, s čím by si automaticky uplatnil aj sankcie s tým spojené. Záverom citoval z literatúry závery o tom, že hoci vyhlásenie zmluvnej podmienky za neprijateľnú v individuálnom spotrebiteľskom spore nie je záväzné pre posúdenie tejto zmluvnej podmienky v inom individuálnom spotrebiteľskom spore, za predpokladu obdobných skutkových okolností by mal súd rozhodnúť obdobne, k čomu ho zaväzuje požiadavka právnej istoty.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 19.03.2025 navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Úvodom oznámil, že napriek snahe o vyriešenie veci mimosúdnou dohodou a zhode sporových strán na urovnaní predmetu konania, nedošlo medzi žalobkyňou a žalovaným k urovnaniu v dôsledku nezhody sporových strán na výške trov právneho zastúpenia žalobkyne. Žalovaný tiež oznámil, že dňa 13.03.2025 uhradil žalobkyni sumu 3 048,47 EUR ako bezdôvodné obohatenie vo výške 3 013,78 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby na účet, ktorý na tento účel poskytol žalovanému právny zástupca žalobkyne. Pre úplnosť dodal, že úrok z omeškania vo výške 8,40 % ročne, ktorý požadovala žalobkyňa, nezodpovedá zákonnej výške úroku z omeškania, pretože v čase doručenia žaloby žalovanému bola zákonná výška úroku z omeškania vrátane sadzby ECB 8,15 % ročne. Žalovaný tak zastával názor, že odpadla dôvodnosť podanej žaloby v časti žaloby o zaplatenie 3.013,78 EUR s prísl. i potreba, resp. naliehavý právny záujem na určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, nakoľko bezdôvodné obohatenie bolo žalobkyni zo strany žalovaného dobrovoľne vrátené a na určenie samostatného výroku o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru už nemôže existovať právny záujem. K jednotlivým neprijateľným podmienkam sa vyjadril, že nesúhlasí so žalobou. Predovšetkým považoval spor za umelo vyfabulovaný, neslúžiaci ochrane spotrebiteľských práv. Poukázal i na návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov podľa čl. 125 Ústavy SR na Ústavnom súde SR, ktorý bol zaevidovaný pod č. Rvp 3053/2024, kde rozsiahlo zhrnul východiská tohto návrhu. Poukázal na to, že žalobkyňa napáda zmluvné podmienky zmluvy až po viac ako 10 rokoch od

uzavretia zmluvy, pričom niektoré voči nej neboli ani nikdy použité a nemajú žiaden súvis s uplatneným bezdôvodným obohatením. Mal tiež za to, že tento spor nemá nič spoločné s ochranou porušených či ohrozených spotrebiteľských práv, a to s poukazom na skutočnosť, že právny zástupca žalobkyne si uplatňuje trovy konania za každú zmluvnú podmienku, čo považoval za nepripustní. Poukázal tiež na to, že žalobkyňa uvádza, že VOP nie sú platnou súčasťou zmluvy, no na druhú stranu sa domáha určenia neprijateľných zmluvných podmienok nachádzajúcich sa vo VOP. Čo sa týka formulároveho charakteru zmluvy, mal za to, že prijaté zmluvné podmienky sa od návrhu žalovaného nelíšili, pretože s nimi žalobkyňa súhlasila – inak by ich ani nepodpísala. Ak žalobkyňa akceptovala navrhované podmienky, žalovaný nemal dôvod pristupovať k osobitnému vyjednávaniu jednotlivých zmluvných podmienok. Samotná skutočnosť, že zmluva je pripravená dodávateľom však nemôže bez ďalšieho spôsobiť jej neplatnosť, či neplatnosť jej časti. K prvej namietanej zmluvnej podmienke týkajúcej sa súhlasu so spracúvaním osobných údajov žalovaný poukázal na § 91 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a argumentoval, že zákon priamo predpokladá, že banka údaje od klientov získava a spracúva pre účely správy pôžičiek, prípadne vkladov. Zákon o ochrane osobných údajov i zákon o bankách žalovanému určujú povinnosť takéto informácie o klientoch utajovať a chrániť. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29C/368/2012, kde je vyslovený názor, že legálne vyžiadanie súhlasu na poskytnutie informácie tvoriacich bankové tajomstvo tretím osobám nemôže byť neprijateľnou podmienkou podľa § 53 OZ. Dĺžka súhlasu na spracovanie osobných údajov 10 rokov je dôvodná, pretože aktuálne prax už nestanovuje premlčaciu dobu na prípadné požadovanie určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a i v prípade žaloby o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia súdna prax uplatňuje 10 ročnú premlčaciu dobu na plnenie. Poukázal i na § 42 ods. 1 zákona o bankách, ktorý mu ukladá povinnosť uchovávať doklady o uskutočnených obchodoch minimálne po dobu 5 rokov, pričom žalovanému sa praxou osvedčila 10 ročná archivačná doba. Spracúvanie údajov na účel interného výkazníctva je plne legitímne i s poukazom na § 93 ods. 2 zákona o bankách. Dodal, že predmetná zmluvná podmienka nespĺňa základný predpoklad na určenie neprijateľnosti, ktorým je zhoršenie postavenia spotrebiteľa. K zmluvnej podmienke – vyhláseniu spotrebiteľa, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy uviedol, že ani táto nie je neprijateľná, neprenáša sa ňou dôkazné bremeno, resp. neukladá sa žalobkyňi povinnosť niesť dôkazné bremeno. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Mestského súdu Bratislava IV. sp. zn. B3-62Csp/10/2020 zo dňa 08.02.2024. Nevedel, akým iným spôsobom by mal veriteľ pri uzatváraní zmluvy overiť, či dlžník – spotrebiteľ všetkému v zmluve alebo v obchodných podmienkach či cenníku porozumel. V prípade, ak by v zmluve absentovalo dotknuté zmluvné ustanovenie, tak by veriteľ stratil akýkoľvek dôkaz o tom, že spotrebiteľ bol naozaj s obchodnými podmienkami a cenníkom oboznámený a že s nimi súhlasí, že ich prevzal alebo mu boli zaslané. Vyhlásením neprijateľnosti práve súd odníme veriteľovi možnosť preukázať do budúcnosti tieto skutočnosti. Poukázal tiež na rozhodnutia súdov, ktoré konštatujú, že spotrebiteľ svojim podpisom potvrdil, že dokumenty prevzal, oboznámil sa s nimi a súhlasil s nimi. Pri zmluvnej podmienke týkajúcej sa platobných údajov mal za to, že žalobkyňa neuviedla ani len okrajovo, preto by mala byť zmluvná podmienka neprijateľná, iba odkázala na rozhodnutia súdov. Podľa žalovaného má dotknutá zmluvná podmienka výlučne informatívny charakter – informuje klienta o tom, že variabilný symbol je pre identifikáciu platby obligatórny údaj. Podotkol, že žalovaný denne spracuje množstvo platobných transakcií a ich spracovanie je závislé od správnosti platobných údajov. Mal tiež za to, že dotknutá zmluvná podmienka nezasahuje do práv a povinností zmluvných strán a nespôsobuje nerovnováhu a i v prípade jej vyňatia by k žiadnej zmene v právach a povinnostiach strán nedošlo. Zmluvná podmienka iba upozorňuje a chráni spotrebiteľa pred možnými následkami spustenia sankčných mechanizmov s majetkovým dopadom navýšenia pohľadávky v prípade, ak sa neuhradí splátka načas. Pri zmluvnej podmienke upravujúcej priradenie platieb podľa poradia zastával názor, že nemôže byť určená ako neprijateľná, pretože pri splácaní úveru ako takého ide o anuitné splátky, a teda každá sa započítava i na úrok, istinu a poplatok, inak by sa každá splátka započítavala len na istinu a úrok by ani len nebolo možné vypočítať a stratil by relevanciu. Poukázal na skutočnosť, že v čase uzavretia zmluvy ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka nebolo platné v dnešnom znení a z tohto dôvodu sa úverová zmluva v čase poskytnutia úveru riadila Obchodným zákonníkom. Poukázal i na § 566 ods. 1 Občianskeho zákonníka platný v čase uzavretia zmluvy. Napokon ohľadom poslednej zmluvnej podmienky – splatnosti splátok v prípade, ak deň splatnosti prípadne na deň pracovného pokoja uviedol, že táto zohľadňuje technické možnosti pri vykonávaní bezhotovostných platieb, kedy platby v čase uzavretia zmluvy neboli realizované v dňoch pracovného pokoja. Okamžité platby boli zavedené až v novembri 2017 Európskou platobnou radou. V čase uzavretia zmluvy tak existovali technické obmedzenia pri vykonávaní elektronických platobných služieb. Okrem vecí samej sa záverom vyjadril i k trovám konania a spôsobe výpočtu trov právneho zastúpenia.

3. Žalobkyňa v replike zo dňa 03.04.2025 vzala žalobu v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako aj v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia s úrokom z omeškania späť a žiadala, aby súd v tejto časti konanie zastavil a priznal jej náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vyplatením bezdôvodného obohatenia žalovaný podľa žalobkyne fakticky priznal, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Vo veci samej poukázala na to, že návrh na začatie konania o súlade ustanovenia § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. s čl. 1 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy SR Ústavný súd SR odmietol. K tvrdeniam o vykonštruovanosti sporu uviedla, že žalobu podala teraz, keď sa dozvedela o tom, že zmluvy žalovaného obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky. Dodala, že nie je dôležité, či si dodávateľ voči spotrebiteľovi uplatnil nároky zo zmluvných podmienok, stačí, že zmluva, ktorú uzavrel dodávateľ so spotrebiteľom obsahuje zmluvné podmienky, ktoré sú v neprospech spotrebiteľa. Zastáva tiež názor, že ak súd posúdiť a určí, že sa v zmluve nachádzali neprijateľné zmluvné podmienky, tak u nej šlo o porušenie jej práv. Poukázala na rozhodnutie Súdneho dvora (prvá komora) v spojenej veci C-776/19 až C-782/19, v zmysle ktorého na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietať nekálú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote. Poukázala i na odôvodnenie rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 1/2018 zo dňa 24.01.2018 a čl. 38 Charty základných práv EÚ, či čl. 7 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS. Podľa žalobkyne súmernú odpoveď na námietky žalovaného dáva rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.01.2019 a uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 124/2020, z 15.04.2020, ktorým bola odmietnutá ústavná sťažnosť banky proti tomuto rozsudku Najvyššieho súdu SR. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019 rozsiahlo citovala a poukázala i na rovnaké právne závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/27/2018 zo dňa 28.03.2019. K zmluvným podmienkam uviedla, že zo strany žalovaného nebola upozornená na namietané NZP, ako ani na ich dôsledky. Pre súdenu vec je pritom podľa žalobkyne rozhodujúce, aby existovalo hoci aj len jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré určuje predmetné zmluvné podmienky za neprijateľné a teda absolútne neplatné. Žalovaný ako dodávateľ nepredložil v konaní jediný dôkaz na preukázanie vedenia kontraktačného procesu so žalobkyňou a tak po skutkovej stránke, ani právnej stránke konajúci súd pri hodnotení dôkazov ani nemôže dôjsť k záveru, ktorý prezentuje žalovaný, a zamietnuť v tejto časti žalobu. Podľa žalobkyne je potrebné skúmať konanie dodávateľa, ako si plnil svoje zákonné povinnosti, najmä postupovať s odbornou starostlivosťou, pri poskytovaní spotrebiteľského úveru. Dôkazné bremeno znáša žalovaný, a preto ako dodávateľ je povinný preukázať, že zmluvné ustanovenie bolo dojednané individuálne. Žalovaný to však zatiaľ nijakým spôsobom nepreukázal. Spotrebiteľ z dôvodu prevládajúcej dôvery v správnosť a poctivosť postupu dodávateľa nepocituje dôvodnosť čítať veľké množstvo zmluvných ustanovení a domnieva sa, že sú v súlade s právnymi predpismi a pravidlami ekonomiky. Zo strany dodávateľov však dochádza k zneužívaniu dôvery spotrebiteľov a konaniu v rozpore s dobrými mravmi. O žalovaných neprijateľných zmluvných podmienkach už pritom súdy rozhodli, teda boli určené za neprijateľné, preto žalobkyňa zotrvala na ich určení za neprijateľné. Poukázala na § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 s účinnosťou od 01.01.2018, podľa ktorého sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K prípustnosti a nutnosti rozhodovania o „sólo žalobách“ na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok poukázala i na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/148/2017 a sp. zn. 6Cdo/27/2018. Záverom sa vyjadrila i k trovám konania, že pri určení odmeny za úkony právnej služby je potrebné vychádzať zo skutočnosti, že si žalobou uplatnila viaceré samostatné veci (nároky), pričom poukázala i na rozhodnutia súdov, kde o náhrade trov konania samostatným výrokom rozhodovali súdy o náhrade trov konania vychádzajúc zo spojenia viacerých určovacích žalôb.

4. Žalovaný v duplike zo dňa 24.04.2025 odkázal na svoje predchádzajúce vyjadrenie k žalobe. Zmluvnú voľnosť žalobkyne pri uzatváraní zmluvy nepovažoval za obmedzenú. Ak žalobkyňa akceptovala navrhované podmienky, žalovaný nemal dôvod pristupovať k osobitnému vyjednávaniu zmluvných ustanovení, keďže boli bezvýhradne akceptované. Považoval za prekvapujúce, že žalobkyňa vstúpila do zmluvného vzťahu, ak s toľkými zmluvnými podmienkami nesúhlasila. Napadnutie dojednaní po viac ako 10 rokoch od uzavretia zmluvy považoval za účelové. Žalovaný tiež považoval konanie žalobkyne za účelové a absurdné, ak pri podpise zmluvy žalobkyňa necítila potrebu čítania zmluvných ustanovení, keď chcela získať úver, avšak po vyše 10 rokoch sa k zmluve vrátila a začala ju študovať a uvedomovať

si, aké dojednania považuje za neprijateľné. Záverom sa vyjadril ohľadom trov konania, že žalobkyňa neberie do úvahy, že podanie samostatných žalôb o každej zmluvnej podmienke by zakladalo prekážku právoplatne rozhodnutej veci, a teda vadu konania. Citoval z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-224/19, kde uviedol, článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13 a zásada efektivity sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia režimu, ktorý umožňuje, aby časť trov konania znášal spotrebiteľ, a to v závislosti od výšky súm zaplatených bez právneho dôvodu, ktoré sa mu vracajú v nadväznosti na vyhlásenie neplatnosti zmluvnej podmienky z dôvodu jej nekalej povahy, keďže takýto režim vytvára podstatnú prekážku, ktorá môže odradiť spotrebiteľa od uplatnenia práva na účinné súdne preskúmanie novej nekalej povahy zmluvných podmienok, ako mu ho priznáva smernica 93/13. Žalovaný dodal, že ak teda spotrebiteľ uspeje čo i len s jednou zmluvnou podmienkou, mal by úspech v konaní 100 % bez ohľadu na to, že zvyšných napríklad aj 10 zmluvných podmienok by bolo zamietnutých, pretože SD EÚ reflektuje na ochranu spotrebiteľa v takom zmysle, že akékoľvek iné priznávanie trov konania by mohli odradiť spotrebiteľa od uplatnenia práva na účinné súdne preskúmanie novej nekalej povahy zmluvných podmienok, ako mu ho priznáva smernica 93/13, a to s ohľadom na riziko znášania trov. Poukázal i na rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 9Csp/42/2024 zo dňa 28.10.2024, v ktorom súd inšpirovaný práve uvedeným rozhodnutím SD EÚ objasnil, že má za to, že spotrebiteľ je úspešný v spore i v prípade vyhlásenia čo i jednej zmluvnej podmienky za neprijateľnú, pretože predmet konania bol len jeden a to určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, pretože to zodpovedá cieľom ochrany spotrebiteľa a možnosti nechať si konkrétne zmluvnú podmienku posúdiť súdom. Predmet konania je tak len jeden, a to čiastočná neplatnosť zmluvy.

5. Súd nariadil termín pojednávania na deň 08.08.2025.

6. Na pojednávaní dňa 08.08.2025 súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise (na čl. 5 žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, č. zmuvy XXXXXXXX zo dňa 05.02.2014, na čl. 6 až 15 výpis z Bankomatky Quatro, výpis ku dňu 19.04.2023 za zúčtovacie obdobie od 27.01.2014 do 18.04.2023, na čl. 16 schválenie žiadosti o Bankomatku Quatro zo dňa 12.02.2014, na čl. 19 obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. s účinnosťou od 15.10.2013, na čl. 20 informácia o RPMN a priemernej RPMN pri spotrebiteľských úveroch z kreditných kariet, na čl. 21 priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, stav a nové obchody pre rok 2014), oboznámil sa so skutkovými tvrdeniami strán sporu, ako aj obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

7. Žalobkyňa dňa 27.01.2014 vyplnila Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro na základe ktorej po jej akceptácii zo strany žalovaného dňa 05.02.2014 bola uzatvorená zmluva o úvere č. XXXXXXXX. Žalobkyňa požiadala o úver 1500 EUR s mesačnou splátkou 50 EUR pri štandardnej úrokovej sadzbe 1,9 % p. m. / 22,80 % ročne. Žalobkyni bolo schválené poskytnutie úveru listom zo dňa 12.02.2014 s nasledovnými údajmi úverový rámec 1 500 EUR, mesačná splátka 50 EUR, aktuálna úroková sadzba 1,9 % mesačne, ročná úroková sadzba 22,80 %, termíny splátok 1. až 15. deň v kalendárnom mesiaci.

8. Obsahom Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro sú okrem iného i nasledovné ustanovenia:

- v časti V. Vyhlásenia Klienta, bod 6., v znení: „Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti Bankou a/alebo CFH a ďalšími subjektmi uvedenými v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „OP“) a Bankou a/alebo CFH poverenými osobami uvedenými na internetovej stránke Banky a/alebo CFH, za účelom overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov, plnenia Zmluvy a ďalších účelov uvedených v OP. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 122/2013 Z.z. na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu 10 rokov od zániku tohto záväzkového vzťahu, pričom svoj súhlas som oprávnený odvolať najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu pre prípad, že Zmluva nevznikne, a to písomným vyhlásením doručeným Banke a Správcovi.“;

- v časti V. Vyhlásenia Klienta, bod 9., v znení: „Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s (a) OP, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať, (b) Cenníkom, ktorý je prílohou tejto žiadosti, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou a spôsobom ich určenia, (c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára pre

štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý mi bol písomne doručený a prevzal som ho.“

9. V Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ktoré boli súčasťou zmluvy - Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro, č. XXXXXXXXX zo dňa 05.02.2014, sa nachádzali i nasledovné ustanovenia:

- v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 26., v časti: „V prípade uvedenia nesprávneho čísla účtu alebo variabilného symbolu na platobnom príkaze, bude Banka považovať úhradu za nezrealizovanú.“

- v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 26., v časti: „Klient určuje a súhlasí s tým, že Banka priradí platby k záväzkom Klienta v poradí predpísané úroky, Poplatky, istina a následne úroky, Poplatky, istina nad rámec Povinnnej splátky. V prospech Kartového účtu Banka zaúčtuje aj sumu akéhokoľvek poistného plnenia, ktoré Banka obdrží v mene Klienta v súvislosti s Poistením.“

- v časti V. Zúčtovanie, úhrada a platba, bod 31., v časti: „Ak Deň splatnosti prípadne na deň pracovného pokoja, je Klient povinný Povinnú splátku uhradiť v posledný pracovný deň pred Dňom splatnosti.“

10. Zistený skutkový stav súd právne posúdil nasledujúco:

1. Podľa § 489 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

2. Podľa § 491 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom výslovne upravených; môžu však vznikáť aj z iných zmlúv v zákone neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

3. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úver.

4. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

5. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

6. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

8. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

9. Podľa § 53a Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

10. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

11. Podľa § 53 ods. 1 zák. č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzatvretú po 30. júni 2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzatvretých pred 1. júlom 2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30. júna 2024.

12. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzatvreté podľa Občianskeho zákonníka⁹⁾ alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzatvreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

13. Podľa § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. v aktuálne účinnom znení spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.18ba)

14. Podľa § 298 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná obchodníkom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie obchodníkovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

15. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

16. Podľa § 145 ods. 1 a 2 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

17. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd v prvom rade prvým výrokom zastavil konanie o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ako aj o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom.

18. Predmetom konania tak ostalo posúdenie jednotlivých žalobkyňou namietaných zmluvných podmienok, ktoré považovala žalobkyňa za neprijateľné v rámci spotrebiteľskej zmluvy.

19. Medzi stranami sporu nebolo sporné a z vykonaného dokazovania taktiež vyplynulo, že dotknutá zmluva o platobnej karte s predschváleným úverovým rámcom je spotrebiteľského charakteru (spotrebiteľský charakter zmluvy nebol rozporovaný, vyplýva aj zo samotného znenia zmluvy a povahy zmluvných strán). Spornou medzi stranami bola iba otázka právneho posúdenia, či žalobkyňou špecifikované zmluvné podmienky naplňajú znaky neprijateľných zmluvných podmienok, či je vôbec žaloba žalobkyne prípustná a či je v súlade s dobrými mravmi.

20. Prípustnosť žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok súd vyvodil z § 137 písm. c), prípadne písm. d) Civilného sporového poriadku v spojení s § 298 Civilného sporového poriadku, ako aj v spojení s §§ 53 a 53a Občianskeho zákonníka v záujme zabezpečenia zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Podporne súd poukazuje i na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý výslovne umožňuje podať žalobu o určenie neplatnosti zmluvy. Podanou žalobou sa žalobca môže domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok zo zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom do 30.06.2024, ktorý v ust. § 3 ods. 3 a 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva, pričom má právo na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/27/2018, ktoré práve odvodzuje prípustnosť od § 137 písm. c/ CSP, hoci podľa názoru súdu je príliehavejší prípadne § 137 písm. d/ CSP, ktoré pojednáva o určení právnej skutočnosti), ale i ust. § 11 ods. 4 ZoSÚ, ktoré umožňuje spotrebiteľovi domáhať sa neplatnosti zmluvy, a teda prípadne i časti zmluvy – konkrétne neprijateľných zmluvných dojednaní.

21. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019, v zmysle ktorého: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“).“

22. S ohľadom na uvedené závery najvyššieho súdu súd konštatuje, že podanie žaloby o určenie neprijateľných zmluvných podmienok je legitímnym právom spotrebiteľov, ktorým sa môžu domáhať ochrany svojich práv podľa § 3 ods. 3 a 5 zák. č. 250/2007 Z.z.

23. Súd nedospel k záveru, že by táto žaloba bola zo strany žalobkyne podaná šikanózne, nakoľko zo žaloby, nevyplýva, že by nesledovala ako svoj primárny cieľ zodpovedanie otázky, či dotknuté zmluvné podmienky boli neprijateľné a ciele podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. Ide skôr o dohady žalovaného, ktoré súd pripúšťa, že sú na zamyslenie (predovšetkým naliehavosť určenia po uplynutí tak dlhej doby od uzatvorenia zmluvy), avšak vychádzajúc z aktuálnej judikatúry a nepremičateľnosti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a zohľadňujúc záujem štátu na zvýšenej ochrane spotrebiteľa nemôžu tieto dohady žalovaného brániť spotrebiteľovi domáhať sa preskúmania obsahu spotrebiteľom namietaných zmluvných podmienok. Zvlášť za situácie, kedy predmetom žaloby bol pôvodne i nárok na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

24. Súdny dvor Európskej únie uviedol v bode 38 rozsudku C-776/19 až C-782/19 cit.: „Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietať nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.“ I s poukazom na uvedené preto možno považovať námietky žalovaného, týkajúce sa časových súvislostí, doby medzi uzatvorením zmluvy, splatením úveru a podaním žaloby a skúmania „skutočného“ motívu podania žaloby za nedôvodné.

25. Predtým, ako súd pristúpil k preskúmaniu nekalosti zmluvnej podmienky, musí dospieť k záveru, či nejde o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú predmetu plnenia alebo ceny plnenia (ak tieto sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne) a či boli dotknuté podmienky individuálne dojednané. Napadnuté ustanovenia zmluvy o úvere sa netýkajú hlavného predmetu plnenia, ani ceny plnenia (niektoré z nich sa síce týkajú spôsobu plnenia zo strany žalobkyne, avšak jednoznačne nejde o posudzovanie primeranosti ceny plnenia resp. hodnoty protiplnenia).

26. Vo vzťahu k posúdeniu individuálnosti zmluvných dojednaní je kľúčom k pochopeniu individuálneho zmluvného dojednania práve možnosť spotrebiteľa svojou vlastnou aktivitou a konaním ovplyvniť obsah a podstatu zmluvnej podmienky. Takáto možnosť je podľa ustanovení Občianskeho zákonníka sústredená výhradne v úprave procesu rokovania o zmluve, ktoré predstavuje jediné štádium kedy môže spotrebiteľ ovplyvniť obsah zmluvy a jej podmienok. Preto aj odsek 2 (pozn. súdu § 53 ods. 2 OZ) je potrebné vykladať v intenciách vzniku spotrebiteľskej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu pri dojednávaní ktorého adresát ponuky alebo návrhu tento akceptuje, pričom predtým sa s ním mal možnosť oboznámiť a návrh modifikovať. Ak nebudú dané podmienky a možnosť spotrebiteľa zmeniť návrh zmluvnej podmienky, t. j. zmeniť jej obsah, a tým v parciálnej časti predložiť dodávateľovi nový návrh, nebude možné za žiadnych okolností hovoriť o priestore na vznik individuálnych dojednaní. Iba dôsledné garantovanie a vykonávanie práv spotrebiteľa v predzmluvnej fáze a pri dojednávaní zmluvy s dosahom na reálne zmeny ich podmienok bude vytvárať relevantný priestor vzniku individuálneho zmluvného dojednania. (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 574). V tomto smere žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, preto súd vychádzal z domnienky, že zmluvné podmienky neboli individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 OZ). Zmluva a zmluvné podmienky v nej predstavujú štandardnú formulárovú spotrebiteľskú zmluvu, uzatváranú s mnohými spotrebiteľmi. Rovnako tak ustanovenia zakotvené vo všeobecných obchodných podmienkach predstavujú dojednaná, ktorými sa spravuje určitý typ zmlúv, ktoré žalovaný uzatváral s mnohými spotrebiteľmi.

27. Súd teda v ďalšom skúmal, či napadnuté zmluvné dojednania spôsobujú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

28. „Článok 3 smernice len abstraktne uvádza skutočnosti, ktoré dávajú zmluvnej podmienke, ktorá nebola individuálne dohodnutá, nekalý charakter, že príloha, na ktorú odkazuje článok 3 ods. 3 smernice, obsahuje len indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé, a že podľa článku 4 smernice sa má nekalý charakter zmluvnej podmienky posudzovať so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-137/08, VB Pénzügyi Lízing)

29. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú je potrebné považovať aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia).

30. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny, neuzavretý, výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. Súd môže za neprijateľnú zmluvnú podmienku určiť aj inú zmluvnú podmienku, než

obsahuje výpočet v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení, resp. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak napĺňa znaky uvedené v § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na charakter zmluvy možno uzavrieť, že žalobkyňa ako spotrebiteľ a ako slabšia strana sporu, nemala možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou (porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/19/2021 z 30.11.2021).

31. „Čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že existencia „značnej nerovnováhy“ nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, prekážky v ich výkone alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa, pričom vnútroštátnemu súdu na účely posúdenia prípadnej existencie značnej nerovnováhy prináleží zohľadniť povahu tovaru alebo služby, ktorá je predmetom zmluvy, všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením tejto zmluvy, ako aj všetky ostatné podmienky zmluvy.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-226/12, Constructora Principado)

32. „Pre právne posúdenie stavu nerovnováhy je potrebné predovšetkým vykonať test proporcionality, ktorý vychádza v úvodnej fáze z porovnania zmluvnými podmienkami privedeného stavu so stavom absolútnej - teoretickej rovnosti zmluvných strán. Práve uvedená komparácia je spôsobilá umožniť vykonanie testu proporcionality vo vzťahu ku konkrétne namietaným zmluvným podmienkam. Z praktického pohľadu možno nadobudnúť dojem, že značná nerovnováha je implikovaná práve záväzkami, v ktorých vystupuje na jednej strane slabšia zmluvná strana. Uvedená premisa môže mať štatút vyvrátenej domnienky a jej aplikácia je nanajvýš opodstatnená, keďže aj samotná filozofia smernice Rady 93/13/EHS prezumuje, že nadvláda dodávateľov nad spotrebiteľmi zakladá východiskový stav určitej miery nerovnováhy, ktorý je potrebné korigovať pozitívnym zásahom štátu. Dané myšlienky vychádzajú z teórie spotrebiteľského správania a ekonómie, v rámci ktorých prístupujúca nadvláda dodávateľa predstavuje len využitie existujúcej výhody na maximalizáciu prospechu jednej strany na úkor strany druhej. E., ktorú naznačujeme, dlhodobo potvrdzuje aj Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach Mostaza Claro, Godard, Asturcom a pod. Z uvedeného plynie, že vlastným testom neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné preveriť prvotnú prezumpciu založenú na predpokladaní existencie nerovnovážneho postavenia zmluvných strán. Z tohto dôvodu je zrejmé, že test neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je hľadaním nerovnováhy, ale preverovaním existujúceho stavu rovnováhy so zreteľom na právne postavenie spotrebiteľa. V poradí druhým významným bodom z pohľadu koncepcie odseku 1 je už spomenutá implicitná legálna definícia neprijateľnej zmluvnej podmienky s poukazom na materiálne kritériá spôsobovania značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. v prípade neprijateľnej zmluvnej podmienky je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie a účinok privedený zmluvnou podmienkou.“ (Števíček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 562).

33. Spoločne pre žalobkyňou špecifikované zmluvné podmienky je potrebné hneď v prvom rade konštatovať, že sú uvedené miniatúrnym, takmer nečitateľným písmom. Už takéto konanie veriteľa možno hodnotiť ako nekalé, keď uvádza do zmluvy dojednanie, ktoré môže spotrebiteľ len s ťažkosťami prečítať a navyše nemusí ich považovať za nejakým spôsobom významné. V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Naopak text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu a zároveň nečitateľný text s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), ho odradí od jeho prečítania. Žiada sa dodať, že neskôr bola právnou úpravou zakotvená neprípustnosť uvádzania ustanovení v rámci spotrebiteľskej zmluvy a súvisiacich dokumentoch pre spotrebiteľa nečitateľným a menším písmom, než ustanovil vykonávací predpis, a to pod hrozbou neplatnosti zmluvy (§ 53c OZ).

34. Čo sa týka zmluvnej podmienky, ktorá obsahuje predformulované vyhlásenie spotrebiteľa, že súhlasí so spracúvaním svojich osobných údajov, súd vyhodnotil predmetnú zmluvnú podmienku ako neprijateľnú, spôsobujúcu hrubý nepomer v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, predovšetkým z dôvodu, že považoval za neprimerane a neodôvodnene dlhú dobu, na ktorú spotrebiteľ má uvedený súhlas udeliť - 10 rokov od podpisu žiadosti, resp. v prípade vzniku záväzkového vzťahu po dobu jeho trvania a 10 rokov po jeho zániku a v prípade, že zmluva ani nevznikne, tak súhlas zanikne iba po písomnom vyhlásení spotrebiteľa, pričom v oboch prípadoch môže spotrebiteľ urobiť písomné vyhlásenie najskôr po jednom roku od zániku predmetného záväzkového vzťahu alebo od udelenia súhlasu. Vo všeobecnosti by mali byť osobné údaje uchovávané a spracúvané iba po nevyhnutný čas, avšak do zmluvy zakomponovaná formulácia súhlasu so spracúvaním údajov ide výrazne nad rámec uvedeného. Navyše od spotrebiteľa po podpise žiadosti o vydanie platobnej karty vyžaduje aktivitu pre odvolanie tohto súhlasu najskôr po roku od udelenia súhlasu i v prípade, že zmluvný vzťah nevznikne. Pre účely vyhlásenia určitej podmienky za neprijateľnú v spotrebiteľskej zmluve je pritom irelevantné, či predmetná zmluvná podmienka mala reálny nepriaznivý následok pre spotrebiteľa, keďže táto okolnosť nepredstavuje v zmysle zákona (§ 53 Občianskeho zákonníka) kvalifikačný moment pre posúdenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Na dôvažok súd poukazuje na skutočnosť, že obdobné zmluvné podmienky obsahujúce obdobný súhlas so spracúvaním osobných údajov vyhodnotili ako neprijateľné aj SOI v rozhodnutí P/0331/07/11 z 25.11.2011, tiež Komisia pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách pri Ministerstve spravodlivosti SR pod č. 36101/2017/21 z 24.1.2017 a tiež súdy (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/127/2020 zo dňa 23.3.2021, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/70/2020 zo dňa 23.10.2020 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1CoCsp/23/2020 zo dňa 18.2.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/33/2017 zo dňa 12.12.2017, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/139/2020 zo dňa 7.12.2020, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/82/2018 zo dňa 3.4.2019, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 32Csp/108/2019 zo dňa 4.12.2019).

35. Zmluvná podmienka uvedená v III. výroku tohto rozsudku, týkajúca sa potvrdenia o tom, že spotrebiteľ bol oboznámený s obchodnými podmienkami, v totožnom znení už bola vyhlásená súdom za neprijateľnú napríklad rozsudkami tunajšieho súdu č. k. 7Csp/99/2023-82 zo dňa 10.04.2024, či sp. zn. 8Csp/157/2024 zo dňa 22.04.2025. Rovnako i mnohé ďalšie rozhodnutia, na ktoré poukázala žalobkyňa, vyhodnotili obdobnú zmluvnú podmienku za neprijateľné zmluvné dojednanie a to práve z dôvodu, že sa ňou prenáša dôkazné bremeno na spotrebiteľa. Ak žalovaný uvádzal vo vyjadrení k žalobe, že cit. „Toto ustanovenie na spotrebiteľa neprenáša dôkazné bremeno. Preukázanie oboznámenia ostáva na dodávateľovi a dôkazom je práve podpis spotrebiteľa, ktorého jedinou predzmluvnou povinnosťou bolo podrobne sa oboznámiť s jednotlivými ustanoveniami zmluvy.“, tak práve i na tomto vyjadrení je možné dospieť k záveru, že žalovaný týmto skutočne mienil preniesť dôkazné bremeno, keď v rámci podpisu štandardizovanej spotrebiteľskej zmluvy získava i vyjadrenie spotrebiteľa, že sa oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú zvyčajne skutočne rozsiahleho charakteru. Práve v dôsledku dotknutej zmluvnej podmienky sa prenáša dôkazné bremeno, ktoré by viazlo na dodávateľovi, na spotrebiteľa, ktorý by musel preukazovať, že k tomuto oboznámeniu sa z nejakých dôvodov nedošlo. Dodávateľ si vsunutím dotknutého zmluvného dojednanie vopred v postavení silnejšej strany vypracúva lepšiu argumentačnú pozíciu, že spotrebiteľ sa s celými obchodnými podmienkami reálne oboznámil, v čoho dôsledku môžu spotrebiteľia už i pri prípadnom dodatočnom nesúhlase s nejakým ustanovením vopred vzdávať svoju šancu na úspech v prípadnom namietaní nejakého zmluvného dojednanie.

11. Zmluvná podmienka uvedená vo výroku IV. tohto rozsudku – týkajúca sa potreby uvádzania variabilného symbolu – bola taktiež už súdmi opakovane určená ako neprijateľná zmluvná podmienka, a to napríklad už spomínaným rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 7Csp/99/2023 zo dňa 10.04.2024, ako aj rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 8Csp/109/2023 zo dňa 20.02.2024, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 8Csp/157/2024 zo dňa 22.04.2025, či rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 15Csp/56/2024 zo dňa 17.04.2025, od ktorých vyhodnotenia zmluvnej podmienky súd nevidí dôvod sa odkloniť a na ktoré v plnom rozsahu poukazuje. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 29C/193/2010 zo dňa 16.12.2014, ako aj rozsudkom sp. zn. 7Csp/19/2022 zo dňa 25.05.2022, ktoré sa síce týkali iného poskytovateľa úverov, súd následok v podobe neuhradenia splátky úveru z dôvodu neuvedenia správneho variabilného symbolu posúdil ako neprimeranú sankciu vyvolávajúcu vážne právne dôsledky, napríklad následok okamžitej splatnosti úveru. V prípade existencie iba jedného zmluvného záväzku so spotrebiteľom nemôže mať veriteľ problém s priradením aj spotrebiteľom neidentifikovanej platby bez uvedenia variabilného symbolu a v prípade existencie viacerých záväzkov spotrebiteľa voči jednému dodávateľovi

nastupuje zákonný predpoklad § 330 Obchodného zákonníka – teda ak dlžník má voči veriteľovi niekoľko peňažných záväzkov a neurčí, ktorý záväzok plní, platenie sa týka najskôr záväzku, ktorého splnenie nie je zabezpečené alebo je najmenej zabezpečené; inak záväzku najskôr splatného. Čo sa týka prirovnania k plateniu súdnych poplatkov a potrebe použitia identifikačných údajov k platbe, súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 647/2022 zo dňa 16.02.2023, v ktorom ústavný súd vyhodnotil ako ústavne neudržateľné rozhodnutie súdu, ktorým zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku v prípade, ak disponoval informáciou o pripísaní doplatku súdneho poplatku na ním samým označený účet v určenej lehote, avšak pri omyle sťažovateľky pri zadaní špecifického symbolu. Podľa názoru súdu je skutočne nevhodné a spôsobujúce vážnu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, aby v prípade nesprávnosti údajov o variabilnom symbole mal tento omyl automaticky za následok nezaplatenie splátky riadne a včas.

12. Aj zmluvná podmienka, ktorou klient, teda spotrebiteľ určuje a súhlasí s tým, aby boli jeho platby priradené k záväzkom v poradí najprv na predpísané úroky, potom na poplatky, istinu a následne na úroky, poplatky a istinu nad rámec povinnej splátky, už bola súdmi opakovane určená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to napríklad rozhodnutiami tunajšieho súdu sp. zn. 7Csp/99/2023 zo dňa 10.04.2024, sp. zn. 8Csp/157/2024 zo dňa 22.04.2025, sp. zn. 15Csp/56/2024 zo dňa 17.04.2025 a ďalšími. Predovšetkým je potrebné zohľadňovať vnútenie tejto zmluvnej podmienky spotrebiteľovi v rámci obchodných podmienok, keď v rámci obchodných podmienok akože spotrebiteľ určuje a súhlasí s priraďovaním platieb v uvedenom poradí. Ako už súd úvodom vo všeobecnosti o všetkých zmluvných podmienkach uviedol, nemožno hovoriť v danom prípade o individuálnosti dojednania. V spojení so záverom, že sa jednoznačne jedná o odklon od § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka a spotrebiteľ si uvedeným určením privodzuje znevýhodnenie oproti stavu, ak by toto dojednanie nebolo zahrnuté v rámci všeobecných zmluvných podmienok, súd dospel k záveru o neprijateľnosti tohto zmluvného dojednania.

13. Napokon i v prípade zmluvnej podmienky uvedenej v VI. výroku tohto rozsudku, týkajúcej sa splatnosti pohľadávky, ak táto prípadne na deň pracovného pokoja, súd vyhodnotil ako neprijateľnú z dôvodu rozporu s § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa. Zakomponovaním dotknutej zmluvnej podmienky do obchodných podmienok žalovaný v neprospech spotrebiteľa skrátil čas na plnenie dlhu. Žiada sa dodať, že v čase existencie zmluvného vzťahu ešte nefungovali okamžité platby (ktoré by boli nevyhnutne realizované v deň zadania príkazu), a tak ak by koniec lehoty pripadol na sobotu alebo nedeľu a spotrebiteľ by zadal príkaz na úhradu v piatok, tak platba by bola beztak pripísaná na účet žalovaného až nasledujúci pracovný deň, t.j. pondelok, čo by ale v zmysle napadnutej zmluvnej podmienky spôsobovalo omeškanie spotrebiteľa, keďže tento by bol povinný splátku uhradiť v posledný pracovný deň pred dňom splatnosti, t.j. v piatok.

14. Ohľadom žalovaným namietanej rozpornosti žaloby s dobrými mravmi súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6CoCsp/16/2024 zo dňa 19.09.2024, kde súd okrem iného konštatoval, že spotrebiteľ má právo, aby jeho právne postavenie nebolo spochybňované existenciou neprijateľných zmluvných podmienok, pričom súd je povinný rozhodnúť o neprijateľnosti zmluvnej podmienky obsiahnutej v zmluve i v prípade, ak ide o zmluvnú podmienku, ktorá je v dobe rozhodovania súdu už neplatná alebo sa už nepoužíva – s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/149/2020 zo dňa 24.08.2022. Nečinnosť spotrebiteľa v otázke modifikácie dojednaných zmluvných podmienok nemôže svojou intenzitou spôsobiť, aby bolo následné uplatnenie práv spotrebiteľa na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok vyhodnotených ako rozporné s dobrými mravmi alebo ako šikanózný výkon práva. Krajský súd ešte v predmetom rozhodnutí konštatoval, že ani porušením zásad pacta sunt servanda a neminem leadere nemožno konvalidovať porušenie zákonného ustanovenia § 53 OZ zakazujúceho dojednanie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách, pokiaľ tieto nie sú individuálne dohodnuté.

36. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti a s poukazom na citovanú právnu úpravu súd vyhovel žalobe žalobkyne, čo sa týka určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a určil ňou špecifikované zmluvné podmienky ako neprijateľné v rámci spotrebiteľskej zmluvy, spôsobujúce podstatnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán sporu v neprospech spotrebiteľa.

37. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Súd pritom vychádzal zo záveru, že žalobkyňa bola plne úspešná v konaní o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a zároveň, čo sa týka konania o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úver a vydanie bezdôvodného obohatenia, žalovaný zavinil zastavenie konania v tejto časti úhradou vo výške bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom v priebehu konania. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, kde žalovaný namietal, že si žalobkyňa neuplatňovala úrok z omeškania v správnej sadzbe, súd zastáva názor, že sa jedná o nepatrnú časť uplatňovaného nároku, pričom navyše v čase podania žaloby bola sadzba úroku z omeškania skutočne vo výške 8,4 % ročne a až po podaní žaloby (18.12.2024) došlo k zmene úrokovej sadzby zákonného úroku z omeškania. O výške trov konania pritom bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

-2- 17Csp/186/2024

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.